

[Alfred Jensen.]

synes mig at være det mest rimelige, om man havde indføjet noget sådant, men det har man altså ikke gjort, og det vil sige, at man ikke ønsker at hjælpe de arbejdsløse på dette område. Det er naturligvis et resultat, som man kan notere sig, men særlig oplivende er det ikke.

Jeg vil sluttelig sige, at vi er tilhængere af en skattereform, og vi tilsiger vor medvirken til at få en sådan gennemført, men der er i det forelagte kompleks adskilligt, som vi ønsker ændret, først og fremmest naturligvis byrdefordelingen: mindre byrder på de små og mellemstore indtægter. Vil man ikke det, så skal man ikke regne med, at vi kan gå ind for de skalaer, man opstiller, men vil man være med til en sådan omlægning og sikre en mindre skat for de mindste og mellemste indtægter, så kan man regne med vor velvillige indstilling og medvirken til gennemførelse af en sådan reform.

Oluf Pedersen: I de retningslinier, som retsforbundets folketingsgruppe og forbundsråd udsendte før valget, udtalte vi om vor opgave, at den var: a) Medvirken til gennemførelsen af fuld grundskyld, der sikrer enhver borger andel i de fælles grundværdier, men bevarer den private ejendomsret til selve jorden. b) En grundskyldslovgivning, bygget på den gældende vurdering, den bestående grundskyld og jordrentesvarelse som efter loven af 4. oktober 1919. c) Sikring af ligeretten til jord under hensyntagen til skødehaveren, så formuetabet udlignedes på alle formuer. Vi udtalte forventning om en lovgivning efter disse retningslinier, rejste krav om besparelser i de offentlige udgifter og sagde derefter om nedsættelse af skatter:

„Alt det, der indkommer som grundskyld, såvel som alt det, der indvindes ved offentlig sparsommelighed, bør bruges til nedsættelse af skatter.“

Og det hed videre:

„De direkte skatter lettes ved, at der til sikring af et skattefrit eksistensgrundlag i den pålignede skat fradrages et for alle lige stort beløb.“

Endvidere krævede vi naturligvis tolden afskaffet ligesom de indirekte skatter — foreløbig bortset fra afgift på øl, spiritus og tobak — samt benzinafgift til vejformål.

Om virkningerne af en sådan omlægning sagde vi, at disse skatters nedgang ville medføre et fald i priser og omkostninger og dermed de offentlige udgifter og åbne mulighed for nye skattenedsættelser. Vi mener, at det er vejen til billigere produktion og højere realløn med voksende købekraft, fuld beskæftigelse og dermed sikring af fattigmands ret. Vort mål var at nå frem til, at de samfundsskabte værdier skulle ind til fællesskabet, så man kunne oprettholde privateje af de værdier, som den enkelte skabte.

Retsforbundets formål i dansk politik er jo økonomisk frigørelse af befolkningen. Det kræver naturligt en begrænsning af de fælles opgaver, og det kræver en sikring af borgernes ret til udbyttet af deres eget arbejde, herunder sikring af ligeretten til fædrelandets jord. Jorden er jo en naturværdi, der er afhængig af jordens bonitet, dertil kommer en beliggenhedsværdi, som er afhængig af samfundets vækst og udvikling. Det er fra vort synspunkt naturligt, at man fra gammel tid og også fremover pålægger grundbyrder til dækning af de offentlige opgaver, og jeg vil sige i anledning af de forskellige udtalelser, der har været fremsat her i dag, særlig med hensyn til amtsskatterne, at disse byrder lægges jo på jorden, svares forsåvidt af jorden, og det er givet, at pligten til at betale disse grundbyrder må være uafhængig af, hvad pengene bruges til. Men naturligvis bør pengene bruges til, hvad der er offentlige formål. Vi mener, at den ret, kommunerne har til at ligne på fast ejendom, bør bibeholdes, og vi anerkender forøvrigt, at den har været brugt i stor udstrækning ude i landkommunerne, ikke mindst i de landkommuner, som har haft et klogt venstrestyre. De har været så kloge, at de kunne se, at det var god økonomi at lægge byrderne således, at de hvilede i forhold til den jord, folk rådede over, og ikke sådan, at man kom til at betale mindre, fordi man ikke passede sin ejendom godt.

Det er jo den samme betragtning, der har været gjort gældende her, som også vi gør gældende fra retsforbundets side, og såvidt jeg forstår, er den også blevet gjort gældende af fader Holberg, der netop sagde, at man ikke skulle begunstige de dovne. Det var med stor interesse, jeg hørte, at